

dosarul nr. 2ra-1019/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Ciubotaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Secrieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mîțu Tudor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mîțu Tudor
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratul General al
Poliției, Inspectoratul de Poliției Criuleni cu privire la repararea prejudiciului moral
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Mîțu Tudor și a fost menținută hotărârea din 31
iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă

La 29 ianuarie 2019 Mîțu Tudor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratul General al
Poliției, Inspectoratul de Poliției Criuleni cu privire la repararea prejudiciului moral
și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Mîțu Tudor a indicat că prin hotărârea din 29 decembrie
2017 a Judecătoriei Criuleni a fost admisă contestația sa, a fost anulată decizia din
28 august 2017 a agentului constatator, prin care dânsul a fost recunoscut vinovat de
comiterea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod contravențional și încetat
procesul contravențional din lipsa faptului contravenției. Prin decizia din 21
februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău hotărârea primei instanțe a fost menținută.

A indicat reclamantul că urmare procesului-verbal cu privire la contravenție,
întocmit în temeiul art. 225 alin. (1) Code contravențional, care a fost anulat, a
suferit enorm, a avut neplăceri familiale și consideră că aceste suferințe morale
urmează a-i fi compensate de către pârât pentru acțiunile ilegale, așa cum rezultă
din prevederile art. 384 alin. (2) lit. (u) Cod contravențional.

A solicitat reclamantul încasarea de la Ministerul Justiției în beneficiul său a
sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 3 000 de lei – cheltuieli de
judecată.

Prin hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

La 06 august 2019 Mîțu Tudor a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Mîțu Tudor și a fost menținută hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel a menționat că legislația în vigoare nu exclude dreptul persoanei de a pretinde ulterior repararea prejudiciului cauzat în rezultatul acțiunilor ilicite, or reclamantul contrar prevederilor legale a fost supus unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă. De altfel, anularea actelor ce au dus la sancționarea contravențională a reclamantului, acordă dreptul acestuia de a pretinde la repararea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 în coraborare cu art. 384 Cod contravențional.

Instanța de apel a găsit corectă concluzia primei instanțe precum, că Mîțu Tudor are dreptul de a pretinde compensarea prejudiciului cauzat în rezultatul tragerii la răspundere contravențională cu aplicarea sancțiunii contravenționale, însă urmează să confirme prin probe veridice și pertinente, în conformitate cu art. 122 și 118 Cod de procedură civilă, cuantumul prejudiciului suportat și caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator. Or, simpla mențiune a lui Mîțu Tudor că a suferit un prejudiciu moral în sumă de 10 000 de lei nu constituie temei de admitere a acțiunii, în condițiile în care din înscrisurile prezentate de către reclamant nu rezultă nicio probă care ar justifica cuantumul prejudiciului moral revendicat în mărime de 10 000 de lei.

La 09 aprilie 2020 prin oficiul poștal Mîțu Tudor a declarat recurs împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat netemeinicia constatărilor instanței de apel și de fond cu privire la aplicabilitatea în speță a prevederilor Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998 și art. 1423 alin. (1) Cod civil.

Prin avizele de recepție anexate la dosar se confirmă recepționarea de către intimați a copiei recursului.

Prin referința depusă de MAI s-a solicitat de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la data de 11 februarie 2020. Prin urmare, recursul depus la data de 09 aprilie 2020 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mîțu Tudor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mîțu Tudor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu

se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mîțu Tudor.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mîțu Tudor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru